

UPICE '82

FESTIVALOVÝ ZPRAVODAJ ČÍSLO 8

14. KVĚTNA

Alena Gasparičová

SLOVO DNE

O divadle můžeme říci, že je koníčkem řady lidí nejrozličnějšího věku. Specifickou kategorií, mající řadu zvláštností, je divadlo dětské, tedy divadlo hrané dětmi.

Cím je způsobena ona specifika? Spočívá už v moderní metodě práce s dětským souborem. Nejde (nebo by nemělo jít!) především o nastudování inscenace a o předvedení jejího výsledného tvaru divákovi. To už by měl být dnes záměr druhotný. Prvotní je práce, zaměřená na rozvoj samotného dětského divadelního kolektivu, na každého jedince v něm. Na principu dramatické hry a se snahou o integraci v rozvoji uměleckých dovedností dítěte se uplatňuje ona hlavní funkce působení na rozvoj dětí v souboru: jejich etická i estetická výchova. Rozvoj jejich fantazie a vnímavosti, sebepoznání vlastních schopností a uvědomění vlastní osobnosti, zbavení zábran a mindráků (ale na druhé straně i usměrnění nevhodně se prosazujících jedinců), kolektivní soudružnost - zkrátka pozitivní vliv na komplexní utváření osobnosti dítěte.

Není důležité, kolik dětí v budoucnu bude profesionálně či amatérsky aktivně provozovat divadlo. Důležité je, vypěstujeme-li v nich pocit potřeby umění pro život, schopnost bohatého citového prožitku a vnímavosti k okolnímu světu, v němž žijí a k lidem, s nimiž žijí.

A když někdo přece "drápkem uváže" a bude se i nadále z vnitřní potřeby divadlu věnovat, je to potěšitelné. Ale už něco druhotného, navíc.

DNES · DNES · DNES · DNES · DNES ·

- 9.30 - diskusní klub v malém sále KK ROH
- 15.00 - přijetí souboru z Gottwaldova předsedou MěstNV
- 15.30 - odchod souboru na náměstí za doprovod dechové hudby
- 15.45 - přivítání souboru před městským muzeem
- 16.00 - koncert úpické dechové hudby
- 17.00 - William Shakespeare, Romeo a Julie
- 20.00 - William Shakespeare, Romeo a Julie
- 22.00 - SPOLEČENSKÝ VEČER
Setkání s patronátem
diskusní klub v hotelu Beránek

ZÍTRA · ZÍTRA · ZÍTRA · ZÍTRA · ZÍTRA ·

- 9.30 - seminář Současné sovětské divadlo, přednáší Tomáš Engel, zástupce ředitele div. oddělení MK ČSR
- 13.30 - setkání ochotníků okresu Trutnov v KK ROH
- 15.00 - přijetí souboru ze Senice předsedou MěstNV
- 15.30 - odchod souboru na náměstí

15.45 - přivítání souboru před městským muzeem

16.00 - koncert dechové hudby z Malých Svatonovic v parku před divadlem

17.00 - István Örkény, Tótvoci

19.00 - Slavnostní vyhlášení výsledků a zakončení festivalu v divadle

ANKETA

1. Co si myslíte o současném amatérském divadle?
2. Co se vám líbí nebo nelíbí na Úpici '82?
3. Co se domníváte, že by na Úpici '84 nemělo chybět?

Radomil Kryl, předseda národní poroty

1. Amatérské divadlo patří bezesporu k nejvýznamnějším oborům zájmové umělecké činnosti a plní všechny její důležité funkce - estetickou, relaxační a zejména kulturně-výchovnou. Potěšitelné je, že v souborech se objevují noví mladí lidé. Jejich zájem a zanášení pro ochotnické divadlo jsou zárukou jeho dalšího rozvoje. Tuto skutečnost jsem si ověřil i na všech inscenacích, které jsme s výběrovou porotou až dosud shlédli. U všech souborů jsme viděli upřímnou a poctivou práci a hledání nových možností ke sdělení závažných myšlenek širokému okruhu diváků.
2. Přátelská atmosféra v zákulisí i v hledišti, na setkáních souborů s patrony, obětavost organizátorů i všech, kteří se na hladkém průběhu přehlídky podílejí. Vážím si zájmu a péče představitelů stranických, státních a společenských orgánů okresu Trutnov i města Úpice a pozornosti, které se z jejich strany přehlídky dostává. Pro všechny je jistě potěšitelný i zájem diváků.
3. Dobré původní novinky, které by z jeviště promlouvaly o našich současných problémech a tužbách, "všedních" starostech i radostech, hry, které by byly obohacením naší socialistické současnosti.

Z Diskusního Klubu

Včerejší hodnocení představení souboru z Blanska, který nastudoval Hrabalovy Bambini di Praga, bylo proti předvčerejšímu tříhodinovému "klubu diskutérů" poměrně krátké. Přitom se kromě hrabalovské inscenace hodnotil i do ranních hodin trvající happening v hotelu Beránek, zinscenovaný několika členy blanckého souboru s hostujícími členy a členkami v několika důležitých hereckých rolích. K němu porota zaujala velmi kritické stanovisko.

O poznání lepší hodnocení zaznělo o inscenaci Hrabalovy hry, která se stala příjemným seznámením se souborem, který je v národním výběru nováčkem. Zasloučené vyprávění režiséra o jeho vztahu k hrabalovské inscenaci i k práci souboru vůbec ukázalo, že slušná úroveň inscenace nebyla patrně náhodná a že o tomto souboru jistě v budoucnu opět uslyšíme.

PVÍDÁNÍ

O kom, o čem

(o amatérských divadelnících a jejich odpovědnosti vůči divákům)

V závěru úpického festivalu se rozšíří počet stálých seminaristů o dva kolektivy z Východočeského kraje, které spojuje trvalý zájem o divadlo a snaha o vlastní amatérskou divadelní tvorbu. Ani jeden z těchto kolektivů však v Úpici nebude vystupovat na jevišti. Tyto kolektivy se scházejí oba sice pravidelně, ale pouze na seminárních dnech tomu určených, zdaleka ne tak často, jako členové divadelních souborů při vzniku nových inscenací. O koho se vlastně jedná?

Tak tedy: v prvním případě o východočeský Klub vybraných režisérů, v němž jsou zástupci některých vyspělejších souborů nebo jednotlivci, kteří prošli výukou režijní třídy lidové konzervatoře Východočeského kraje při Krajském kulturním středisku v Hradci Králové; v druhém případě se jedná právě o třídu lidové konzervatoře Východočeského kraje, tentokrát otevřenou pro začínající mladé amatérské divadelní režiséry nebo adepty uvedené funkce. Klub se schází asi třikrát do roka v Hradci Králové nebo na některé zajímavé akci amatérských divadelníků, jako je například zdejší festival. Výuka v lidové konzervatoři probíhá po dva roky jednou měsíčně v průběhu dvou až tří mimopracovních dnů a je jí věnována značná pozornost jak od lektorů, tak od posluchačů. Ono se totiž na mnoha pozoruhodných uměleckých výsledcích v rámci celého ochotnického hnutí už dávno ukázalo, že poučenému amatérskému tvůrci se vrací vynaložená energie ne snad snáze, ale pravidelněji v podobě vzniklých hodnot. Kde všechny tyto hodnoty hledat? Především v oslovení diváka. Tam je možnost spatřovat hlavní smysl divadla vůbec, tedy i divadla amatérského. Prvotní účinek ryze amatérské činnosti - rozvíjení osobnosti a stmelení kolektivu prostřednictvím organizovaného uvolňování zájmových aktivit, je sice ze společenského hlediska nesmírně cenný fakt, ale teprve prostřednictvím plně zúčastněného diváka nachází tento jev obecnějšího uplatnění. Teprve nalezením průsečíku společenské nabídky a poptávky v amatérské produkci může tvůrci náležitě uspokojení, široké veřejnosti pak zdůvodnění amatérské divadelní činnosti. Z předešlých slov vyplývá, že i amatérskému divadlu musí jít především o maximální míru sdělnosti. Dosažení vytčeného cíle vyžaduje nejen tvůrčí invenci každého inscenátora, ale především znalost divadelních prostředků dostupných v amatérských podmínkách, praktická i teoretická příprava ověřovaná postupně dalšími zkušenostmi.

S kým ~ jak

(o způsobech spolupráce amatérů s profesionály)

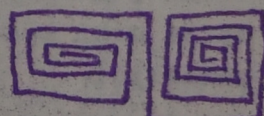
K tomu, aby amatérský herec, režisér, scénograf, případně dramaturg mohli dosáhnout určitého požadovaného stupně odborné informovanosti, potřebuje v určitém stádiu svého vý-

voje nutně pomoc příslušných pracovníků v oblasti umění. Neboť každá z uvedených profesí klade dnes neúprosně své požadavky i na ty, kteří mají své občanské povolání zcela jiného druhu a zaměření.

Amatér může samozřejmě využívat dostupné odborné literatury k prohloubení teoretických znalostí. To však nenahradí odborné vzdělání v praktické složce. Spolupráce amatérů s profesionály je sledována, podporována i organizována metodickými kulturními zařízeními všech stupňů. Projevuje se jednak přímou spoluúčastí profesionála na přípravě inscenace v souboru, jednak dlouhodobým kontaktem profesionála se souborem v tom smyslu, že v souboru dochází k průběžnému vzdělávání především praktickými cvičeními. Další možnosti uplatnění spolupráce jsou pak jednorázová či dlouhodobá školení v okresech, krajích i ústředně organizovaná, která bývají též součástí divadelních přehlídek a festivalů, kde dochází také k nejrozsáhlejší podobě metodické pomoci souborům, hodnocení představení odbornými porotami na seminářích. Nejvyšší formou vzdělávání amatérů v oblasti zájmové umělecké činnosti jsou lidové konzervatoře, kde působí lektorský tým odborníků na základě předem pevně stanoveného systému a časového plánu výuky. Na posluchače jsou kladeny již náročnější požadavky, k jejichž plnění je třeba nejen odhodlaného zánícení, ale i vytrvalosti, péle a umohdy i časově náročné domácí přípravy. Péče odborníků o posluchače ve většině případů nekonečí jen předáním osvědčení. Absolventi jsou sledováni a podporováni i v další samostatné činnosti. Jsou využíváni v okresních a krajských oborových sekcích pro amatérské divadlo, kde se nejen koncipují úkoly v dané oblasti s ohledem na regionální i obecnou potřebu, ale i hodnotí dosažené výsledky, jsou zastoupeni v okresních odborných porotách.

Spolupráce profesionál - amatér je v poslední době hodně diskutovaný problém, neboť ne vždy je společná snaha beze zbytku naplněna. Výsledky neúprosně odhalí každé slabé místo skutečné spolupráce. Někdy vedou špatné zkušenosti v tomto směru soubory ke kategorickému odmítnutí jakékoli metodické pomoci a to je jistě škoda.

Komu ~ co

(o divákovi a divadle)

Nezapadatelný podíl na kvalitativním posunu amatérského divadla v minulém období má samozřejmě i zkušený a neustále náročnější divák. Zpětné vazby mezi ním a divadlem probíhají bezprostředně při průběhu představení, ale i dlouhodobě a uplatňují se především při dramaturgickém výběru hry v souboru, volení inscenačních postupů, návštěvnosti divadla. Divák, který u představení najde odpověď na otázku, jež si klade v životě, zhodnocení diskutovaných společenských jevů či zábavu odpovídající jeho vkusu, je ochoten přijímat divadlo daleko intenzivněji, stává se jeho aktivním spolutvůrcem a zároveň kritikem v tom nejlepší smyslu slova. Je dokonce ochoten, zřejmě proto, že se mu divadlo postupně stává neodmyslitelnou životní potřebou, pozorně přijímat i to, co mu divadlo nabízí tehdy, kdy si svou další cestu ověřuje. Tento moment je pak pro soubor velice cenný. Je rozdíl mezi divákem spokojeným, zneklidněným nebo dokonce rozčileným a divákem nespokojeným. Každý z těchto stavů signalizuje určité postoje publika k těm, kteří o jeho zájem usilují. A to není málo. Je však třeba umět tyto signály zaznamenat a zpracovat pro budoucí představení, inscenaci nebo celé další období práce souboru.

Co chystá Dilia

Hovoříme-li o edičním plánu redakce Dilia, musíme vzít především v úvahu, že jako součást divadelní a literární agentury musíme také jako agentura jednat. To znamená pružně reagovat na novinky naší i zahraniční dramatické tvorby a vycházet přitom z potřeb profesionálních divadel i amatérských souborů.

Jinými slovy: vydávat hru tehdy, kdy je o ni zájem a ne když už prošla většinu jevišť. V tom je základní rozdíl mezi námi a nakladatelstvím. Jsou samozřejmě kulturně-politické akce, výročí apod., o nichž předem víme a s kterými při sestavování edičního plánu předem počítáme. V současné době jsou před námi dvě takové události zasahující svým významem prakticky každého divadelníka. Festival sovětské dramatické tvorby v ČSSR, který proběhne na podzim tohoto roku a Rok českého divadla, kterým byl vyhlášen rok 1983. Přípravy na tyto dvě akce začaly u nás již počátkem roku 1981.

Je pochopitelné, že především pokud jde o sovětské hry, obrací se divadla na nás. Každý potřebuje takovou, která vyhovuje právě jeho podmínkám, úrovni a zájmu diváka, velikosti souboru a ekonomickým možnostem. Bylo proto třeba připravit během jednoho roku skutečně pestrou paletu sovětských her, ze které by si mohl každý vybrat. Věřím, že se nám to podařilo.

Příprava na Rok českého divadla probíhá opačným směrem - to znamená od divadel k nám. Na základě různých soutěží i vlastní iniciativy spolupracovalo mnoho profesionálních divadel s autory na nových původních textech. A ty, když dostaly definitivní podobu, jsme zařadili do našeho plánu tak, aby byly k dispozici skutečně všem a tedy i vám ochotníkům.

Máme-li mluvit o číslech - sovětských her jsme za poslední rok rozmnožili kolem čtyřiceti titulů, českých novinek (je mezi nimi i několik pozoruhodných her od autorů píšících především pro ochotnické soubory) více než třicet.

A to už je jistě z čeho si vybrat.

PhDr. Alexandr Jerie
DILIA Praha

POZOR

Voláme všechny filmové amatéry, kteří natáčeli festivalový průvod!!!

Dne 7. června (v pondělí) se od 19.00 v kulturním klubu ROH uskuteční veřejné promítání amatérských filmů, točených v zahajovací den festivalu. Materiál, který si jednotlivá "kameramani" donesou, bude samozřejmě promítán na špičkových projekčních přístrojích.

Pomsta nebo Pomoc ?

Co je to vlastně porota divadelního představení? Jakou má tento sbor "ctihodných starců a moudrých žen" vlastně funkci? A jak se vlastně tvářit na jeho odborné soudy, které uším divadelníkům neznají vždycky dvakrát příjemně? Nedivadelník se diví a amatér nemá v mnohém jasno. Takže i ona sezení souborů s porotou bývají rozdílná, což je dáno nejen různou kvalitou a inspirativností inscenací, ale především vztahem souborů k nim.

Praxe ukázala, že v tomto směru existuje v podstatě šest kategorií souborů :

1. Vleznažadisté - soubory s čitelnou myšlenkou "vlezte nám na záda" v očích a rčením "naším divákům se to líbí" na jazyku.
2. Jednouchisté - soubory s nadhledem typu "jen se vypovídejte, nám do toho nic není". A s velmi krátkou pamětí.
3. Snažisté - snaží se poctivě porotu pochopit, ale nějak jim to nejde, jako kdyby řeči o jejich inscenaci byly vedeny v japonštině, či jiném atraktivním jazyku. Chybí jim aspoň trochu hlubší znalosti divadelní problematiky. Ale pokud je snaha po poznání opravdu silná, není to stav beznadějný a soubor se může časem úspěšně přeradit do kategorie 5 nebo 6 (viz dále).
4. Slepálisté - soubory, pro něž je porota něco jako papežská stolice, snaží se proto do detailu vyplnit všechny její připomínky k představení, a to bez ohledu na to, že někdy bývají - protože poroty pracují v různých složeních - i protikladné. Pochopí-li takový soubor, že porota jsou lidé, o divadle sice poučenější, ale přece jen lidé, kteří mohou nazírat jeden problém z různých hledisek, je i v tomto případě naděje k postupu do vyšší kategorie.
5. Přemýšlivé - soubory, které porotu pozorně vyslechnou, o všem pouvažují, podněty poroty vytrídí a nechají se inspirovat tím, co je jim blízké a co jsou schopni naplnovat.
6. Hledálisté - diskutéri - natolik vyspělé amatérské soubory (či soubory s vyspělými jedinci), mezi nimiž a porotou může probíhat oboustranný poučený dialog týkající se i obecnějších problémů současného divadelnictví. Je jich bohužel jako šafránu.

Je veřejným přáním všech členů porot, aby poslední dvě kategorie souborů byly co nejhojnější. Protože teprve pak dostává jejich práce ten pravý smysl. Pak mohou nevést monolog do prázdna či pomstychtivých zraků divadelníků nebo diskuse, v nichž není hlavní divadlo, ale "kdo dá komu na frak". Mohou se v kolegiální atmosféře s amatérskými divadelníky dobírat podstaty jejich práce, mohou jim pomoci hledat vlastní cesty k divadelnímu sebevyjádření a k co nejplatnějšímu oslovení diváka. A navíc často i sami naleznou v takovém případě podněty k přemýšlení a vlastní profesionální práci.

SETKÁNÍ OCHOTNÍKŮ

O setkání ochotníků trutnovského okresu se toho již v minulých zpravodajích napsalo dost. Takže jistě nemusíme těm, kteří se k nim hlásí připomínat, že se uskuteční na závěr festivalu v sobotu 15. května od 13.30 hod. v KK ROH.

Volba závěrečného dne pro ochotnické setkání není jistě náhodná. V průběhu celého festivalu se totiž ještě formovaly myšlenky a nápady, inspirující organizátory k vyvinutí většího úsilí a komplexnějšímu pohledu směrem k souborům všech kategorií.

Co bude tedy hlavní náplní tohoto aktivu? Především hlavní směry a záměry kulturně-výchovné činnosti a rozbor situace amatérského divadla a jeho další rozvoj s ohledem na podmínky a specifiku našeho okresu.

V druhé části pak dojde na statutární uspořádání a členění souborů a možnosti vzdělávání amatérského divadla. Závěrečné a rozhodující slovo se samozřejmě očekává od všech zúčastněných, bez kterých by veškerá iniciativa okresního kulturního střediska a okresní oborové sekce byla marná a zbytečná.

ŘEKLÍ PO PŘEDSTAVENÍ

Libuše Zbořilová, členka festivalové poroty

Přístup Úpických, kteří zvolili k této inscenaci klíč podle mého soudu prostřednictvím studentského a studiového způsobu, se mi zdá přijatelný pro tuto hru, pro soubor i pro současný stav amatérského divadla v Československu.

Jistým rozporem je to, co je rozporné vždycky při uvádění "Hoře z rozumu", a to je výklad obou mužských hrdinů, Čackého a Molčalina. V tomto případě mám za to, že jejich zápas o vyložení postav není rovnocenný. Ostatní si upřesním až po večerním představení. Předpokládám, že pochopím víc z koncepce režiséra, která rozhodně není nezajímavá. Kde má soubor rezervy? Myslím si, že v každém případě v ansámblové hře a v postavě Molčalina.

HODNOCENÍ POROTY:

Inscenovat dnes Gribojedovo Hoře z rozumu a najít klíč k jeho interpretaci je záležitost nesmírně obtížná. (Od pražské inscenace v roce 1947 se o to pokusilo snad jen gottwaldovské divadlo v roce 1976). Úpický soubor se odvážného činu dopustil a zvolil cestu pro realizaci této hry netradiční. Našel přijatelný způsob v groteskní až cirkusové poloze, ve zřetelné akcentaci některých momentů a významných vazeb, v metafoře a stylizaci. Divadelní forma sama o sobě nikterak nová; ale neotřelá je její použití na tomto typu textu. Navíc výrazně pomohla i kvalitnímu výsledku v práci s veršem, která bývá v současné době u inscenací vystavěných na vnitřní psychologické logice kamenem úrazu. Jasná režijní koncepce staví před diváka nejsilněji (paimně s plným vědomím hereckých možností interpretů) téma konfliktu Čackého se společností a výklad ostatních postav poněkud ustupuje do pozadí. Promyšlená práce režiséra s chórem (i když ještě ne v každé situaci plně dotažená) a s hudební složkou - se sledem motivů postav, přicházejících na jeviště - jsou významnými komponenty představení.

Úpická inscenace nutí diváka klást si řadu otázek. Způsob divadla, který nemusí vzbuzovat bezvýhradný souhlas a zalíbení všech. Ale pro diváka, který tuto konvenci přijme, je představení sugestivní a sdělné.

ANKETA DIVÁKA DIVÁKA ANKETA

A. S. Gribojedov
Hoře z rozumu

velmi líbilo	244 hl.
s výhradami	36 hl.
nelíbilo	6 hl.
celkem hlasovalo	286 diváků.

Zeptali jsme se ...

Vaše dojmy ze slavnostního přijetí?

Jana Hejnová, herečka

Přijetí na MěstNV, novinka letošního festivalu, je šťastný nápad. Prostředí obřadní síně působí slavnostně a mile. Zvláště pěkné je, že ani domácí soubor nebyl ze slavnostního přivítání vyňat. Slova soudruha předsedy a vystoupení tanečního kroužku DPM ve mně zanechalo hluboký zážitek.

NEJEN

DIVADLEM...

Muzea trutnovského okresu shromažďují, ochraňují a veřejnosti představují památky na minulost, především ty z nich, které podávají svědectví o dřívějším životě lidu v Podkrkonoší. Snaží se však také dokumentovat přeměny současnosti.

Funkci okresního muzea plní Muzeum Podkrkonoší v Trutnově. Ve svých depozitářích uchovává bohaté sbírkové fondy, z nichž nejcennější je sbírka hodin a zbraní. Dobře je sbírkovými předměty doložena také kultura a život prostého venkovského obyvatelstva Podkrkonoší. Muzeum mimo péči o rozšiřování, zkvalitňování a ochranu sbírkových fondů, provádí také výzkumy a ediční činnost. V důsledku rekonstrukce budovy je však v současné době bohužel pro veřejnost uzavřeno.

Pobočkou muzea je Galerie antického umění v Hostinném, která mimo stálé expozice unikátních odlitků antických plastik vystavuje každoročně antické originály ve formě sezonních výstav. V sobotu 8. května zde byla slavnostně otevřena výstava Báje a mýty v řeckém umění.

Tradice minulosti uchovávají a veřejnosti předávají v našem okrese další muzea a památníky. Vedle Muzea bratří Čapků v Malých Svatonicích, v němž je mimo základní expozici instalována velmi zajímavá stálá výstava obrazů Josefa Čapka, jsou to městská muzea ve Dvoře Králové nad Labem a v Úpici, která vedle starší minulosti své oblasti prezentují i pokrokové tradice revolučního hnutí. Muzeum ve Dvoře Králové mimoto každoročně pořádá řadu výtvarnických výstav ve spolupráci s krajskou galerií.

Zajímavý a poučný zážitek mohou návštěvníkům poskytnout také specializované památníky: Památník selských bouří ve Rtyni v Podkrkonoší a Památník J. A. Komenského v Bílé Třemešné. Mimo okresní muzejní síť, metodicky řízenou okresním muzeem, stojí Krkonošské muzeum ve Vrchlabí, které je součástí Správy Krkonošského národního parku. Návštěvníci mohou shlédnout prozatím jen dílčí výstavy v dřevěných historických domech na náměstí Míru.

Jiří Švec

KLÍPKY

● Nadmíru spokojení se závěrem dne byli členové poroty i ti, kdo pracovně "ponocovali" v "Bohémě". Teplého jídla si během festivalu moc neužili, a tak "zelňačka" redaktora Zpravodaje Pavla Svorčíka, ukuchtená během dne, přišla víc než vhod.

● Neobvyklou podívanou nám připravila hornická kapela z Velkých Svatonic. Do našeho náměstí je to od MěstNV pořádě do kopce a do kopce, jak známo "hudba nehraje, ni vojsko nezpívá". Ale přítomnost Československé televize už mnohokrát lokázala divy. A tak po sobotním "rekordu" v počtu účinkujících historické hry byla Úpice svědkem další rarity.

● Pracovní dobu by jistě nikdo nezáviděl písarkám naší redakce Marcela a Věře. Aby měl čtenář nové číslo Zpravodaje dřív než denní tisk, končí denně za ranního kuropění a "festiválové slasti" znají jen z hory rukopisů. Včera si s rutinou zkušeného odborníka poradily i se střežujícím "Robotronem 202" dřív, než se došoural kvalifikovaný opravář.

● Plačící muž a klubko peroucí se před divadlem o lístek, jinak titulní stránka našeho Zpravodaje č. 7, přinutila k neobvyklé aktivitě jednoho z členů divadelního souboru ze Suchovršíce. Na odpolední představení "Hoře z rozumu" se dostavil nejen s manželkou, ale, pro jistotu i se dvěma židlemi. Dokonce je pořadatelům půjčil i na večer!

ROZHOVORY

ÚPICE

Juta

Ludmila Radová, vedoucí BSP čs.-sovětského přátelství, patronátní závod JUTA Úpice

"Naše nejlepší brigáda?" opakuje do telefonu Stanislav FOLC, předseda ZV ROH. "Podle posledního hodnocení kolektiv soudružky Radové." Po chvíli už procházíme oddělením podkladových tkanin. Všude čisto a pořádek.

"Čím se můžeme pochlubit čtenářům Zpravodaje?" usmívá se Ludmila Radová. "Možná už tím, že všichni, co pracují na našem oddělení, jsou členy naší brigády. Ze všech tří směn! Plán výroby plníme na 102,7%. Kvalita? Bez té to nejde, všichni soutěžíme o bronzový, stříbrný nebo zlatý odznak kvality. Jde o podnikovou soutěž, nesmíme mít ani jedinou reklamaci! V naší BSP máme sedm členů strany, stejný počet nositelů zlatého odznaku BSP, tři poslance MěstNV. Ve veřejných funkcích ostatně pracuje, až na pár výjimek, každý z nás. Hana BLEHOVÁ je nositelkou vyznamenání ministerstva průmyslu, nejlepšími pracovníky podniku už z brigády byli členové Matějka, Kopécká, Pázlerová, Klapalová, Soukupová, Hejna, Hřebíčková, Dohnalová, Šrol. Nejlepší pracovníci lnářského průmyslu byla vyhodnocena soudružka BRADOVÁ. Při zavádění nových strojů Sulzer a Hacobach jsme při zajištění odpracovaly 100 hodin. Zdarma! Všichni si doplňujeme vzdělání v závodní škole práce, máme patronát nad 5.A Olega Koševého ze ZŠ Lány. Abych nezapomněla na muže, jejich fotbalová parta neregistrovaných zvítězila v "Odborářské lize" okresu Trutnov! Celý náš kolektiv získal ocenění vlády ČSSR a rady odborů za příkladnou iniciativu pracujících.

Moc se těšíme na setkání s našimi "gottwaldovými" v divadle. Jsme hrdi, že jejich představení je už týden vyprodané. Naše BSP už společně viděla několik inscenací, jednotlivě jsme chodili po celý týden. Dnes na "našich" bude chybět odpolední směna. Navíc bude pracovat za nás "noční", dokud nepříjeme z divadla. A tak držíme palce Gottwaldovu, stejně jako jsme drželi našim."